Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

SÎNT GATA ÎNTOTDEAUNA

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIV nr. 11 (899) * miercuri 13 martie 1963 * 8 pag. 30 bani

O îndeletnicire importantă — creșterea și îngrijirea albinelor

Liniște! Fiecare pionier trece pe rînd și ascultă cu atenție. Dacă zgomotul e prea tare, dacă albinele par tulburate, înseamnă că stupul a fost atacat de șoareci. Nici un semn, însă. E bine.

În cercul „Micilor apicultori" din comuna Zetea, raionul Odorhei sînt mulți pionieri. Unii au intrat chiar în toamna aceasta, alții sînt mai demult. Cercul lor are o vechime de trei ani! În timpul iernii studiază problemele mai mult teoretic. Lucrează însă și practic. Au construit încă patru stupi de rezervă pentru primăvară, cînd cele două familii de albine se vor înmulți. Apoi, de cîte ori era nevoie, micii apicultori au curățat urdinișurile de gheață și zăpadă. Din cînd în cînd, au scos albinele moarte. Activitate mai bogată au avut în vară și în toamnă. Acum, primăvara, pregătesc stupina de scos din iernat. Aceasta o vor face într-o zi însorită, fără vînt. De pe acum pregătesc pentru acea și adăpătorul. Cînd albinele vor ieși din stup, să găsească în apropiere apă călduță, cu puțină sare! Totodată, cu primul control de primăvară, pionierii vor face curățenie în stup, vor înlocui unii faguri, vor strîmta cuiburile. Apoi se vor îngriji de dezvoltarea bazei melifere.

Pe micii apicultori din Zetea îi așteaptă o activitate bogată, interesantă. Învățînd astăzi în cerc cu interes, vor putea mîine, cînd vor deveni colectiviști, să se ocupe de creșterea albinelor, mijloc important pentru gospodăriile colective în realizarea unor venituri importante, cu cheltuieli reduse.

G. COSTIN

CELE DOUĂ CLASE

CLASA a 6-a A și CLASA a 6-a B

Cînd am ieșit din clasa a VI-a A eram tare bucuroasă. „Ce mai articol o să scriu!" — îmi ziceam. O să povestesc despre orele frumoase de literatură ale acestei clase, despre felul cum răspund pionierii la fizică, la matematică, despre liniștea și disciplina din timpul orelor, despre ajutorul pe care și-l dau între ei, în fine despre notele lor bune. Dar, tocmai cînd mă gîndeam și la un titlu frumos, iată că un pionier mă trage de mînă și-mi spune: „Veniți și în clasa alăturată. Este a VI-a B. Face parte din același detașament cu a VI-a A". „Bravo, m-am bucurat din nou, notițele mele vor fi și mai complecte, numărul de note bune pe care îl am trecut în carnet, probabil că se va dubla, datele vor fi și mai convingătoare...". Cu aceste gînduri, iată-mă în clasa a VI-a B. La început, din cauza hărmălaiei din clasă n-am putut să disting bine pe vreunul dintre ei. Dar, cum era încă recreație, mi-am zis că acesta este motivul. S-a sunat dar... lucrurile nu s-au schimbat prea mult. Venirea tovarășului profesor i-a făcut să se așeze în bănci. Popa Ionel și-a scos cartea și s-a pregătit să... sufle. Nicolau Nicolae a cerut vecinului caietul cu probleme să le vadă... rezultatele, Iliescu Marcel a pus pe bancă notițele să învețe... pentru ora viitoare. S-ar putea să-l asculte, că n-are notă! În felul acesta a început ora la clasa a VI-a B. Și tot așa a continuat. Am așteptat cu nerăbdare clopoțelul, ca să pot sta de vorbă cu pionierii. I-am chemat și pe cei de la a VI-a A.

— Cum, la voi se mai suflă? — m-am mirat eu.

— Sînt mulți care mai au obiceiul acesta — a răspuns cu amărăciune președintele unei grupe de la a VI-a B — Preda Dan.

— S-a întîmplat și la noi așa ceva, interveni cineva de la „A". Este mult de atunci. Nici nu mai știu cine anume, dar s-a lecuit după discuția din grupă...

— Nu vă ajutați între voi la învățătură?! De ce jumătate de clasă are note mici? — i-am întrebat pe cei de la a VI-a B.

— Cum să nu! — a venit răspunsul, ne ajutăm!

— Atunci, poate că sînt copii mai slabi în clasa aceasta, mi-am rostit gîndul cu glas tare.

Dar negarea a venit hotărîtă. Nici vorbă de așa ceva. Numai că la ei sînt unele probleme mai „delicate". Sachelarie Ana, de pildă, nu primește să fie ajutată. Îi este „rușine", spune ea. Și colegii crezînd-o pe cuvînt o lasă să vină nepregătită la școală. Popa Ionel este... încăpățînat. Dacă este întrebat la ore nu răspunde. Ajutor nu primește decît sub forma caietelor cu problemele gata rezolvate. Și lucruri de felul acesta sînt multe în clasa lor. Nu se pot compara cu a VI-a A! Acolo lucrurile se pun la punct mult mai simplu, spun cei de la a VI-a B. Se întîmplă ceva, grupa se adună imediat și discută. Probleme ca: „Studiul individual", „Cum să ne luăm notițe", „Programul zilei" sînt de mult clarificate la a VI-a A. De ce nu și la a VI-a B? — este firesc să se întrebe oricine. Doar ambele clase formează un detașament, au aceleași condiții, sînt conduse de același colectiv de conducere. „Eu sînt la „A" mi-a spus președinta detașamentului Manea Doina, vrînd să arate că nu este răspunzătoare de ce se întîmplă în cealaltă clasă". Desigur, în primul rînd pionierii înșiși sînt răspunzători de felul cum se comportă, cum se pregătesc pentru școală. Dar colectivul de conducere, nu are nici un rol? Discutarea în grupe, în fața detașamentului a celor care nu-și fac datoria, se obișnuiește în toate unitățile. Grija pentru felul cum își petrec timpul liber, cum își iau notițe, cum se ajută între ei pionierii trebuie să fie în atenția colectivului de conducere al detașamentului. Atunci de ce nu și în atenția celui al detașamentului din clasele a VI-a de la Școala de 8 ani nr. 16 din Brăila?

ELENA TOFAN

Au sosit tezele!

Bucurie! În clasa a VII-a A de la Școala medie nr. 32 Filimon Sîrbu din București au sosit tezele la matematică. 8... 9... 1[illegible]. Acestea sînt cele mai multe note. Știți de ce? Pentru ca în timpul trimestrului, la recapitulare pionierii au învățat cu perseverența, s-au ajutat unii pe alții. Acum bucuria este a tuturor.

Citiți în pagina a III-a

la discuția despre „Cum ne comportăm?"
— UN EXEMPLU DE VOINȚA
— CINE ESTE LAȘ?
Așteptăm părerile voastre despre întîmplările din aceste două articole.

DIN VIAȚA PIONIEREASCĂ

În timpul liber

În unitatea de pionieri din Școala medie nr. 1 din Arad activul pionieresc se ocupă de găsirea acelor activități prin care pionierii să aibă ce învăța dar să se și odihnească, să se recreeze.

Tovarășul instructor superior din această unitate ne-a spus că pionierii de aici îndrăgesc foarte mult sportul. De aceea, participarea pionierilor la activitățile sportive este mare și cu rezultate frumoase. Așa, de pildă, este de menționat serbarea sportivă pe care-au dat-o, în cadrul unității, pionierii claselor a VI-a și a VII-a, și care a cuprins numere de exerciții acrobatice, gimnastică, sărituri

La concursul de săniuțe organizat în cadrul spartachiadei de iarnă a pionierilor au participat zeci de copii și a fost cîștigat de Barna Cornel din clasa a VI-a B. Iar la concursul de patinaj pe școală, primii trei s-au clasat pionierii Penea Dan clasa a VII-a A, Bodea Dan clasa a VII-a B și Caracioni Tudor clasa a V-a.

Clasele a V-a au avut inițiativa organizării unei echipe de gimnastică, care numără, printre alții, pe pionierii Robu Constantin, Haș Ioan, Oprița Radu — cei mai buni la gimnastică.

Un lucru bun este acela că activul pionieresc cînd organizează acțiuni pe unitate cere sprijinul sfatului unității. Așa s-a întîmplat cînd au vizitat Fabrica „Fierarul". La această fabrică lucrează tovarășul Gheorghe Măcinic, membru în sfatul unității, căruia pionierii i-au cerut sprijinul în organizarea acestei vizite.

Tot ca activități frumoase, folositoare putem aminti vizita la Fabrica „Teba", concursul de povestiri și basme, organizat cu ajutorul tovarășului profesor de limba romînă, tot membru în sfatul unității, pentru activul pionieresc, concursul pe teme pionierești „Cine este întrebat, răspunde". Acest concurs merită o mențiune specială și anume, faptul că întrebările — și cele generale și cele de „baraj" — au conținut probleme legate strîns de viața pionierească, cum ar fi : Cum se desfășoară ceremonialul pionieresc la unitate ? Dar la detașament ? Cîți pionieri pot forma un detașament ? Cum sînt evidențiați pionierii fruntași ?

Dorim să menționăm, de asemenea, pe lîngă vizionările săptămînale de filme, de piese de teatru, de teatru de păpuși, de circ — și inițiativa activului pionieresc ca în această unitate, pe lîngă biletele ce și le procură pionierii la concertele săptămînale să existe permanent 10 abonamente la concertele-lecție ale Filarmonicii din Arad.

★

Ne vom opri acum, pentru a arăta mai amănunțit felul în care detașamentul claselor a V-a se ocupă de organizarea activităților distractiv-educative. Mîneran Gelu, Cocian Cristian, Gherman Margareta, Trîncău Ion, Blăgău Mariana formează colectivul de conducere al detașamentului. Și fiecare în parte se străduie să găsească acele acțiuni noi, capabile să-i intereseze, să-i preocupe pe toți pionierii.

Anul acesta, clasa a V-a studiază istoria antică. Pionierii au hotărît vizitarea în colectiv a muzeului de istorie veche. Acolo au văzut, printre altele, descoperiri aparținînd vremurilor foarte îndepărtate, pe teritoriul actualei regiuni Banat și al orașului Arad, scheme ale locurilor unde s-au găsit podoabe și obiecte din epoca pietrei cioplite.

După vizionarea în colectiv a spectacolului „O scrisoare pierdută" și după vizitarea expoziției închinate centenarului lui I. L. Caragiale pionierii au discutat în detașament despre „Eroii nemuritori din teatrul și proza marelui Caragiale". În vederea acestei adunări copiii au citit din operele marelui nostru Ion Luca Caragiale.

Foarte frumoasă a rămas în amintirea copiilor o duminică din iarna aceasta cînd, împreună cu tovarășa instructoare de detașament Carmen Florescu, s-au dus și au petrecut cîteva ore pe Mureșul înghețat. Au organizat un concurs de săniuțe, s-au întrecut la viteză pe patine, s-au jucat.

Una din cele mai îndrăgite acțiuni pionierești distractive în acest detașament este învățarea de cîntece. Buta Lăcrămioara, Selejan Tatiana, Țimbal Doina și Țimbal Ana sînt membre ale cercului de cor de la Casa pionierilor. Ultimele două sînt și eleve la Școala de muzică. Așa că, împreună au hotărît ca, din caietele lor de cîntece să-i învețe și pe ceilalți pionieri. Această acțiune a fetelor a dat un rezultat frumos : tot mai mulți pionieri din cadrul detașamentului iubesc acum cîntecele. Pînă și Mîneran și Novac Cornel care spuneau că nu se pricep să cînte au început să iubească cîntecul.

Acest detașament, care organizează în mod plăcut petrecerea timpului și adunările pionierești este detașamentul cu cele mai bune rezultate la învățătură. Să fie o întîmplare ? Nu, nu este o întîmplare. Lucrul acesta se datorește faptului că pionierii de aici știu să-și organizeze bine timpul. Cînd e vorba de învățătură, învață ; cînd e vorba de veselie, e veselie ! Fiecare lucru, la vremea lui.

OANA MAGDU

La Casa pionierilor din Ploiești, în cadrul cercului micilor naturaliști, se efectuează experiențe interesante, prin care pionierii își însușesc învățăminte prețioase.

Jucătorii, în număr de 15-30, stau în cerc, în afară de unul, care se găsește în mijloc, cu o minge în mînă.

Jucătorul din mijloc aruncă mingea în sus și, în timp ce aceasta este în aer, strigă numele unui jucător din cerc. Acesta pătrunde imediat în cerc și caută să prindă mingea, în timp ce toți ceilalți fug în toate direcțiile, depărtîndu-se de el. Îndată ce a prins mingea, jucătorul strigă „minge, stai !" și la acest semnal toți ceilalți rămîn nemișcați, pe locurile unde se găsesc. El își alege unul din cei mai apropiați, strigîndu-i numele. Cel strigat se întoarce cu spatele și rămîne nemișcat, iar primul încearcă să-l lovească cu mingea, fără să părăsească locul unde a prins-o. Dacă reușește, cel lovit va lua mingea și va striga în același fel celorlalți, care între timp au căutat să se îndepărteze de el în fugă, și va încerca și el la rîndul său să lovească pe unul din jucători. Dacă jucătorul nu reușește să lovească pe cel strigat, atunci se reface cercul, iar jocul este reînceput.

Pentru fiecare lovitură primită sau ratată, jucătorul respectiv primește puncte de penalizare. Cîștigă jucătorul care are cele mai puține puncte de penalizare.

Învățăm cîntece noi

Orchestra de mandoline și corul școlii sînt cunoscute atît de sătenii noștri cît și de cei din comunele apropiate pentru că, de multe ori, i-am înveselit cu cîntecele noastre.

De curînd, am învățat un cîntec nou, „Cîntă, cîntă, ceteră", pe care-l vom interpreta cu corul și orchestra la o nouă serbare pe care o vom da la căminul cultural.

Pavel Aurora, Ioniță Nicula și Baciu Georgeta, soliștii noștri, au învățat cîteva cîntece populare pe care le vor cînta la concursul cultural-artistic. Tot pentru concurs pregătim și cîteva poezii despre patrie și partid.

ȚICĂ ELENA
Școala de 8 ani
comuna Gruiu,
raionul Răcari

Bucuria doctorului Curățelu

La Școala medie din Cristurul Secuiesc, raionul Odorhei, a venit într-o zi în vizită... doctorul Curățelu ! Era după ore. A mers într-o clasă, în alta, și-a făcut însemnări. În detașamentul clasei a VI-a n-a stat prea mult. Nici nu avea de ce. S-a uitat sub bănci — nici un ghemotoc de hîrtie, s-a uitat pe bănci — nici praf, nici zgîrieturi, nici pete de cerneală. Și tabla era curată, și parchetul, și ferestrele Ba la geamuri erau multe flori, între rîndurile de bănci preșuri. Doctorul Curățelu a ieșit din clasă bucuros.

În unitate, doctorul Curățelu e de fapt prezent în fiecare zi prin... elevul de serviciu ! În detașamentul clasei a VI-a e totdeauna curat, pionierii de aici păstrează cu grijă bunul obștesc. Matei Iosif și Farkaș Magda sînt printre cei mai harnici. Ei udă florile, șterg tabla, aranjează perdelușele (lucrate în detașament). Cînd cineva a zgîriat peretele a fost imediat tras la răspundere. La fel și cînd a vărsat cerneala. Grija permanentă pentru păstrarea bunului obștesc e un bun obicei al detașamentului clasei a VI-a. Iată de ce e bucuros doctorul Curățelu !

CRISTINA ANDREI

Discuția noastră „CUM NE COMPORTĂM?“

● Voința lui Mircea a triumfat ● „Curajul“ lui Habără... ● Ce părere aveți despre lașitate?

Un exemplu de voință

O să vă povestim o întîmplare despre președintele nostru de detașament, Domnaru Mircea. Acum vreo două luni, Mircea și-a fracturat mîna dreaptă. A stat două săptămîni în spital, și vrem să vă spunem că i-am simțit lipsa. E un bun coleg, prietenos, cu el nu te plictisești niciodată, iar la acțiunile pionierești e întotdeauna primul. Vă închipuiți cît de bucuroși am fost cînd l-am văzut din nou în mijlocul nostru. L-am înconjurat cu toții și care mai de care îl întrebam cum se simte, ce-a mai făcut, îi povesteam ce se mai întîmplase între timp în clasă. Dar toate acestea nu izbuteau să ascundă îngrijorarea noastră; Mircea avea mîna dreaptă în ghips. Unii îl compătimeau: „Săracul, cum o să mai scrie, cum o să-și mai facă temele?“

Nu mică ne-a fost mirarea însă cînd am constatat că Mircea avea toate temele [illegible]se! Ce credeți că se întîmplase? În vreme ce stătuse la spital, încercase să învețe să scrie cu mîna stîngă, și izbutise! Scrie la fel de frumos ca și cu mîna dreaptă! Astfel, Mircea a reușit nu numai să nu rămînă în urmă la învățătură ci, mai mult, continuă să fie fruntaș.

Pentru voința de care a dat dovadă, ca un adevărat pionier ce este, Mircea merită toată admirația noastră.

COSTACHE MIHAI și TALE ELEFTERIE
cl. a IV-a B,
Școala de 8 ani nr. 5
Alexandria, reg. București

Cine este laș?

Era a treia lecție de lucru manual cînd Habără Gheorghe [illegible] clasa a V-a B de la Școala de 8 ani nr. 11 din București, își uitase acasă trusa de traforaj și obiectele lucrate de el. Tovarășul profesor îl prevenise de două ori să nu-și mai uite acasă lucrul că-i va da nota patru.

Habără n-a luat în serios cele două preveniri și, la a treia lecție, a primit, conform promisiunii, nota 4. Era furios pe... tovarășul profesor. Că, de ce să-i dea nota 4 pentru un „fleac“ ca ăsta? A „uitat“, pur și simplu, acasă, traforajul! Ce-i așa grav în asta? Oricui i se poate întîmpla! Și de ce tocmai 4? Putea să-l mustre, în fine, putea să-i dea o altă pedeapsă.

Din acest moment, toate gîndurile lui Habără se străduiau să găsească cea mai bună soluție de „răzbunare“.

Pe catedră se afla pălăria „vinovatului“. Tovarășul profesor a ieșit puțin din clasă.

— Ah, i-o fac eu! a strigat Habără cît l-a ținut gura, năpustindu-se la catedră.

A luat o linie, și, furios, a început să lovească nevinovata pălărie rămasă pe catedră. Copiii protestară:

— Încetează, Habără!

— Tu ești vinovat, nu pălăria!

Habără, însă, nimic. Furia pusese stăpînire pe el și nu mai vedea, nu mai auzea. Copiii au ieșit din bănci, au încercat să-l oprească pe Habără, dar unii s-au ales cu palme. Cineva, un copil, a reușit să ia totuși pălăria, s-o îndrepte, s-o netezească frumos și s-o pună la locul său pe catedră.

A venit și tovarășul profesor, și firește a întrebat:

— Ce se petrece aici?

Vocea pionierului Horia Ioanid — cel care curățase pălăria — s-a auzit puțin stînjenită:

— Tovarășe profesor, în lipsa dumneavoastră, Habără, supărat pe 4 ce i l-ați dat, v-a stîlcit pălăria cu linia. Noi vă cerem scuze pentru el...

N-a apucat Horia să se așeze la loc în bancă, și o voce șoptită, de loc curajoasă, a șuierat printre dinți: „Lașule“! Ți-era teamă c-o să te bănuie pe tine? Era „curajosul“ Habără...

Vă închipuiți cît de mult l-a amărît și l-a jignit pe Horia acest calificativ. Ba chiar și-a pus întrebarea: nu cumva Habără are dreptate? Poate că mai corect ar fi fost să se prefacă a nu observa ceea ce făcea Habără!? Poate că trebuia să nu răspundă la întrebarea profesorului, mirat de ceea ce se petrecuse în lipsa lui?!

*

— ...Așa s-au petrecut lucrurile, tovarășe diriginte, i-au explicat în recreație pionierii tovarășului diriginte.

— Ei, ce ai de spus, Habără, despre povestea asta? Tu ce părere ai? l-a întrebat tovarășul diriginte.

— Nu este adevărat! N-am stîlcit nici o pălărie! Nu este adevărat...

Acum, ne punem și noi întrebarea: cine este de fapt laș, Horia sau Habără? Noi știm că lașitate înseamnă lipsa curajului răspunderii, înseamnă să nu recunoști adevărul, înseamnă să-ți calci cuvîntul tău și onoarea colectivului pentru a-ți apăra pielea: Ei bine, cine a dovedit că-i lipsit de curajul răspunderii, cine a nesocotit onoarea colectivului: Horia sau Habără?

E. SKIBINSKI

Dragi cititori, vă rugăm să vă spuneți cuvîntul. Așteptăm scrisorile voastre. Vă reamintim adresa: București, Piața Scînteii, redacția „Scînteia pionierului“. Nu uitați să specificați pe plic: Pentru discuția despre: „Cum ne comportăm?“

Am primit STELUȚELE roșii

Ignea Doina, Șindilaru Voichița, Sani Alfred, Radu Florin, iată numai cîțiva dintre pionierii de la Școala de 8 ani nr. 12 din Iași care au primit de curînd steluța roșie.

Cu acest prilej, au trimis la redacție o scrisoare în care vorbesc despre marea lor bucurie. Aflăm astfel că în detașamentul claselor a V-a A și a V-a B, toți pionierii doresc să obțină distincțiile. Învățătura, activitățile pionierești sînt în atenția lor. În ultimul timp, se observase că condițiile sportive sînt acelea care se trec mai greu. Colectivul de conducere al detașamentului a organizat atunci întreceri la atletism, la șah, aruncări la țintă. Unele duminici au fost dedicate sportului. Și iată că mulți au îndrăgit jocul cu mingea, întrecerile pe pistă, gimnastica. Rînd pe rînd, mulți dintre pionieri au reușit ca pe lîngă notele bune la învățătură să obțină rezultate frumoase și în sport și în celelalte activități.

Oameni de seamă, orașe, țări, ape și munți, opere de artă, rachete cosmice — toate într-un album! Nu însă un album „miraculos“ ci... filatelic. Colecționarea de mărci poștale este o ocupație plăcută în timpul liber.

UN BĂIAT neajutorat

— Tovarășă dirigintă, vă rog să mă ajutați: vreau să țin azi o adunare de grupă și, singur, nu pot. Nu mă mai ascultă copiii... N-am autoritate!

Tovarășa dirigintă clatină din cap, stă puțin pe gînduri și apoi hotărăște: „Bine, Werner! Te ajut. Dar să știi, dacă nu te hotărăști să te îndrepți, dacă nu te cumințești, nu văd cum am să te mai pot ajuta! În fond, pe tine trebuie să te asculte copiii. Tu ești președintele lor de grupă...“.

„Ce-i drept — se gîndește Betssy Werner, sînt președinte de grupă. Ales în adunare de către pionieri. Dar, de! Tot eu, președintele lor de grupă am media 9 la purtare. Cum să mă mai asculte? Pot eu să-l critic pe vreunul care dă dovadă de indisciplină? Nu pot! Cum o să pot?“

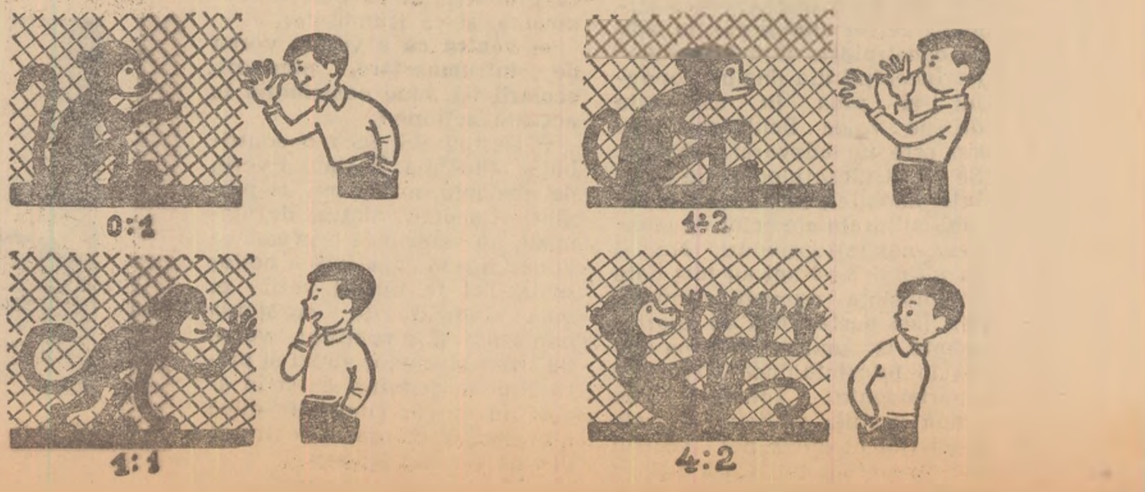
— Tovarășă instructoare, ne-am propus să ținem o adunare în care să vorbim despre cravata roșie. Eu singur nu pot, pentru că nu prea mă ascultă copiii...

Și uite așa, ori tovarășa dirigintă, ori tovarășa instructoare, pe rînd, trebuie să-l „ajute“ pe Betssy Werner, președintele grupei nr. 5 a detașamentului claselor a V-a de la Școala de 8 ani. nr. 15 din Sibiu. Ce s-a întîmplat? La începutul anului, cînd au fost alegerile pionierești, Werner, pentru că era un băiat silitor la carte și bun coleg, a fost ales președinte de grupă. Dar el nu se avea bine cu disciplina. Încrederea copiilor de a-l alege președintele lor de grupă nu i-a spus nimic lui Werner. El n-a încercat să se schimbe, să fie mai cuminte, să fie un exemplu pentru ceilalți pionieri. Rezultatul? „Tovarășă dirigintă, tovarășă instructoare, ajutați-mă“... De ce oare Werner nu se ... ajută pe el însuși pentru a deveni un pionier pe măsura încrederii ce i-a fost acordată? Cum vrea el să-l asculte, să-l stimeze și să-l urmeze toți cei 13 pionieri din grupa sa, dacă prin comportarea lui nu le e un bun exemplu?

Werner, trebuie să-și pună cît se poate de serios problema schimbării sale, a disciplinei, în general să-și propună să devină un pionier pe măsura încrederii ce i-au acordat-o pionierii cînd l-au ales.

E. S.

UMOR

PENTRU VOI, COPII ☆ PENTRU VOI, COPII ☆ PENTRU VOI, COPII ☆ PENTRU VOI, COPII ☆

1. Tigrul pe care-l vedeți aci, nu prezintă, desigur, nici un pericol. Dimpotrivă, în tovărășia lui, lecția de zoologie va fi mai ușoară...
2. O rădașcă „găzduită" într-un paralelipiped de masă plastică, transparent.

1

2

O vizită într-un neobișnuit „atelier" de sculptură

De jur-împrejur, rînduite pe rafturi curate, o sumedenie de sculpturi înfățișînd păsări de tot felul, cai, elefanți, urși, tigri, cămile.

Așezată în fața unui piedestal, o tînără, sculptorița Marilena Alexandrescu, tocmai modelează silueta unui tigru...

Așadar, sîntem într-un atelier de sculptură. Da, dar nu într-unul obișnuit: lucrările ce se execută aici au o altă destinație decît aceea a expozițiilor. Ele sînt făcute să ajungă în mijlocul vostru, în clasă. Material didactic care, alături de manualele școlare, să vă ușureze înțelegerea lecțiilor de zoologie sau anatomie.

Alături, într-o încăpere vecină, alți specialiști, ca Stela Georgescu sau Gabriela Banciu, dau miniaturilor sculpturale un colorit natural. Dar, culoarea o folosesc aci nu numai pictorii ci și naturaliștii. Cercetînd la microscop diferite fesături, ei transpun, cu pensule foarte fine, pe lamele de sticlă, înfățișarea lor exactă. Se alcătuiesc, pentru laboratoarele școlilor, colecții întregi de astfel de lamele. Bineînțeles, acestea se cercetează în școală tot la microscop.

— Foarte interesant! Și... poate că aveți și alte noutăți pe care să le facem cunoscute copiilor, prin intermediul rîndurilor de față.

— Desigur, a răspuns binevoitor însoțitorul nostru, maistrul Jean Ionescu, de la Întreprinderea de material didactic — București, unde ne aflăm în vizită. Mai întîi, trebuie să menționăm folosirea pe scară largă a maselor plastice. Și acum, ceva deosebit — o inovație a noastră, care va intra curînd în producție de serie. Și zicînd acestea, maistrul ne conduse într-un laborator în care, pe o măsuță, se aflau niște figuri geometrice, ca de cristal. Și, în interior, straturile limpezi...

— O rădașcă!... Dincolo, o șopîrlă!...

— Da. Astfel incluse și conservate în aceste bucăți de masă plastică specială, transparentă, se pot păstra secole! Reptila sau insecta păstrată astfel, se menține ca vie, poate fi privită din toate părțile și deci, studiată temeinic.

Și, bineînțeles, în ce privește durabilitatea mulajelor de masă plastică, nici nu se poate face comparație cu cele din ipsos, folosite pînă acum. Ele redau totodată cu multă exactitate originalul, contribuind astfel la însușirea aprofundată, științifică, a lecțiilor de zoologie sau anatomie.

AL. DINU IFRIM
Foto: GR. PREPELIȚĂ

Se înfrumusețează locul natal

Acolo unde se fabrică zahărul

Mie îmi place foarte mult lectura, am citit multe cărți de povești și poezii. Îmi plac îndeosebi poeziile scrise de Coșbuc, Eminescu, Alecsandri, Mihai Beniuc, Tudor Arghezi, Eugen Frunză.

Dar îmi place mult și tehnica, nu numai literatura.

Săptămîna trecută am fost în excursie la fabrica de zahăr din Luduș. Am mers cu un grup de studenți de la Institutul Agronomic „Dr. Petru Groza" din Cluj. Vizitarea fabricii de zahăr am făcut-o însoțiți de un tovarăș inginer. Despre ce am văzut acolo vă scriu în această scrisoare.

Mai întîi am văzut grămezile de sfeclă care arătau ca niște munți. Am văzut o macara mare, care descărca vagoanele de sfeclă. Sfecla era luată între niște gheare mari și așezată pe o bandă rulantă care o transporta în fabrică. Erau mai multe benzi rulante care făceau acest... serviciu.

În fabrică am văzut mai întîi cum se spală sfecla într-un cazan uriaș. Sfecla spălată era dusă de către un „melc" mare la o mașină de tăiat tăiței. Tăiței (felioarele mici de sfeclă) erau transportați pe o bandă rulantă în niște bazine unde erau storși de zeamă. Tovarășul inginer ne-a explicat că după stoarcere, „tăițeii" poartă denumirea de borhot și se folosesc în hrana animalelor.

Zeama din tăiței de sfeclă era transportată într-un cazan unde se transforma în sirop, pe care l-am gustat și eu și era tare dulce. Aceasta mergea prin niște mașini și conducte în alte cazane. De aici era transportată mai departe, în alte mașini, care se învîrteau foarte repede și unde se făcea zahărul. Un muncitor ne-a dat puțin zahăr, care era cald încă și care mi-a plăcut foarte mult. Mi s-a părut că e mai dulce decît cel de acasă!

De aici am vizitat mai departe locul unde se toarnă zahărul în saci.

Mi-a plăcut foarte mult această fabrică construită nu de mult pe meleagurile noastre. Aici toate mașinile sînt noi și moderne. Toate lucrările se fac automat, iar muncitorii, puțini la număr, supraveghează numai funcționarea mașinilor. În fabrică aerul este curat și proaspăt ca și în casă. Fabrica de zahăr din Luduș merită să fie vizitată de toți pionierii și elevii din împrejurimi.

MLEȘNIȚĂ RADU
cl. a IV-a A,
Școala medie „G. Coșbuc",
Cluj

Are 102 ani...

Este vorba despre o bătrînă din satul Mărășești, raionul Bîrlad, pe nume Maria Enăcache Țaga. Ea s-a născut acum 102 ani, adică pe vremea domniei lui Alexandru Ioan Cuza.

Maria Enăcache Țaga are zece copii și peste o sută douăzeci de nepoți și strănepoți. Recent, la alegerile de la 3 martie, ea a fost printre primii din sat care, alături de cei din tînăra generație, și-a dat cu încredere și entuziasm votul candidaților F.D.P.

Interviul nostru

Astăzi în orașul Iași

În anii puterii populare, orașul Iași, ca și alte orașe ale țării, a cunoscut și cunoaște cu adevărat prefaceri profunde pe linia gospodăririi și continuei sale înfrumusețări. În locul cocioabelor insalubre și mizere lăsate de burghezie în cartierele muncitorești, se înalță astăzi siluetele impunătoare, moderne, elegante ale noilor construcții, demne de epoca zilelor pe care le trăim.

Pentru a cunoaște mai în amănunt cum se desfășoară lucrările de reconstruire și modernizare a orașului, am avut recent o convorbire cu **tovarășul inginer Alexandru Veisa, șeful serviciului de sistematizare și arhitectură din Iași.**

— Pe baza schiței de sistematizare, în ultimii ani, la Iași, se construiește fără întrerupere. Începînd din dealul Copoului și pînă în cartierele de pe valea Bahluiului, Iașul este un adevărat șantier. Se construiesc blocuri de locuințe, imobile pentru nevoile social-culturale ale celor ce muncesc, noi întreprinderi. Numai în ultimii 3—4 ani au fost date în folosința oamenilor muncii din Iași peste 5 000 de apartamente, iar anul acesta vom mai da în folosință încă 1 700 de apartamente. Totodată, pe lîngă vechile edificii culturale s-au ridicat altele noi: Teatrul de vară, stadionul, Casa de cultură a tineretului și Casa de cultură a sindicatelor, două școli medii, mai multe școli de 8 și 4 ani, date în folosință în anul 1962—1963, care însumează 68 săli de clasă, un complex de clădiri pentru studenții de la Universitate și Institutul politehnic.

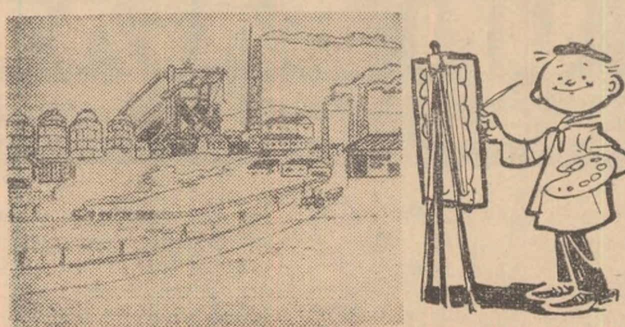
— Pe vremea burgheziei, la Iași existau doar cîteva întreprinderi industriale...

— Într-adevăr, așa era atunci și la Iași și în multe alte orașe din regiune. Acum lucrurile stau cu totul altfel. În partea sud-estică a orașului a apărut în ultimii ani o întreagă zonă industrială. Totodată, aci se va înălța un adevărat orășel muncitoresc. Astfel încît orașul Iași se va dezvolta continuu și ca proporții, și ca putere economică, și ca frumusețe.

— Pentru că a venit vorba de înfrumusețare, pionierii, școlarii își aduc contribuția la această acțiune?

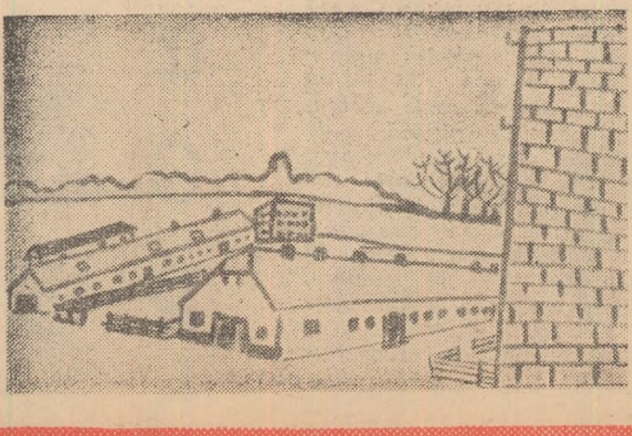
— Desigur. Și încă o contribuție lăudabilă. În timpul verii, de exemplu, mii și mii de pionieri și școlari, alături de utemiști, au contribuit prin muncă voluntară la construirea noilor școli. Tot în timpul verii ei s-au îngrijit de curățenia parcurilor și a spațiilor verzi. Ba chiar și a unor străzi și piețe. Sîntem convinși că și în acest an ei vor contribui, după puterile lor, ca orașul nostru să devină tot mai frumos.

A. MIRCEA

1. „Peisaj industrial" — desen executat de GRIGORESCU FLORIAN, clasa a IV-a, Școala de 8 ani nr. 11-București.

2. „Noi construcții în G.A.C." — desen executat de PURCIL DOREL, clasa a V-a, Școala de 8 ani nr. 1 Bistrița-Banat.

Argeșule, rîu de munte

Foaie verde flori mărunte
Argeșule, rîu de munte,
Tu cobori cu pasul iute
Printre stînci și bolovani
De atîtea mii de ani.
Dar acum venit-a-ți ceasul
Pe la noi să-ți faci popasul
Unde apa ta cea lină
Va da omului lumină.
Argeșule, rîu frumos,
Apă iute, mai stîncos
N-a gîndit nimeni pe lume
C-ai s-aduci foloase bun[e]
Dar acum partidul nostru
Ți-a schimbat în bine rostul
Și-n oraș și-n al meu sat
Peste tot ai aninat
Al luceferilor șir
Stele atîrnînd de-un fir
Pe stîlpi și la strășioară
Și pe-oricare ulicioară
Și-n grinda tavanului
Pe placul sățeanului
Iar lumina ta ne fie
Îndemn la gospodărie.

Auzit de Dumitru Anghel
la Dinică Cruceanu — c[...]
tivist din regiunea Arge[ș]

O stea...

Cînd albăstrii s-aștern pe str[...]
De neon, blînde tremurînde s[...]
Privesc și-mi amintesc ce-ntu[...]
Și cît pustiu era cîndva în [...]

Acum mă plimb pe străzile c[...]
Și-n cale, noi construcții îm[...]
Simt inima mai tare cum îmi [...]
Spre înălțimi ce-s fără de h[...]

Și mă cuprind spontan, de-o[...]
Ce zboară peste zări și peste[...]
Mi-e trupul plin de forță, de[...]
Iar inima, ca vîntul de ușoa[...]

Orașul meu e azi pepinieră,
De blocuri, și de școli, și de[...]
E-un trandafir să-l porți la b[...]
O stea, pe cerul plin, al țări[...]

JEAN UN[...]
muncitor I.C[...]
regiunea [...]

NICOLAE CRISTEA

20 de ani de la moartea eroului

Nicolae Cristea s-a născut în 1906, la Galaţi, în familia unui muncitor din port. El cunoaşte foarte de timpuriu sărăcia, viaţa de mizerie a muncitorilor şi se alătură din toată inima luptei pe care o desfăşoară partidul comunist pentru zdrobirea orînduirii burghezo-moşiereşti. Devenind membru al partidului, Nicolae Cristea desfăşoară, cînd la Bucureşti, cînd la Galaţi, o vastă muncă de organizare şi conducere a maselor la lupta împotriva jugului exploatării.

În anul 1936, cînd fasciştii au atacat tînăra Republică spaniolă, Nicolae Cristea a plecat să sprijine cu arma în mînă lupta eroică a poporului spaniol. După terminarea războiului în Spania, el se refugiază în Franţa şi continuă lupta, alături de partizanii francezi, împotriva hoardelor fasciste, care invadaseră Franţa şi dezlănţuiseră criminalul război împotriva Uniunii Sovietice. Avînd o bogată experienţă din munca ilegală de partid, precum şi temeinice cunoştinţe militare dobîndite în Spania, Nicolae Cristea devine unul dintre conducătorii mişcării de partizani din Franţa. Grupul de partizani condus de el dă grele lovituri duşmanului. Zeci de trenuri fasciste, încărcate cu muniţii, trupe ori lucruri jefuite de pe teritoriile ocupate, sar în aer. Sute, mii de soldaţi şi ofiţeri fascişti îşi găsesc sfîrşitul în lupta cu partizanii. Dar, în octombrie 1942, Nicolae Cristea este arestat. Şi, deşi timp de patru luni este supus celor mai înfiorătoare torturi, hitleriştii n-au aflat nimic de la el, nici măcar cum îl cheamă.

Nicolae Cristea a murit în martie 1943. El n-a apucat să vadă fiara fascistă răpusă în bîrlogul ei, n-a apucat să vadă cum, sub înţeleapta conducere a partidului, oamenii muncii de pe meleagurile patriei noastre, au pornit pe calea vieţii noi. Dar figura sa luminoasă, cauza pentru care Nicolae Cristea şi-a jertfit viaţa în floarea tinereţii, curajul şi eroismul său în lupta cu duşmanii vor trăi veşnic în inima poporului nostru.

Lupta minerilor francezi

În Franţa, una dintre cele mai dezvoltate ţări capitaliste, 200 000 de mineri au declarat grevă la 1 martie 1963.

Preţurile mereu în creştere, salariul mizer, condiţiile neomenoase de muncă sînt cauze care stau la baza acestei greve generale a minerilor.

Guvernul francez, aflat în slujba exploatatorilor, a intervenit rapid şi direct în ajutorul proprietarilor de mine.

El a emis ordin de rechiziţie, pe baza căruia să oblige pe fiecare miner în parte să se prezinte la muncă. A trimis şi jandarmi să-i forţeze pe grevişti să-şi reînceapă lucru fără ca patronii să satisfacă revendicările minerilor.

50 000 de grevişti — trimişi forţat în mină — au continuat în subteran greva mîinilor încrucişate. Răspunzînd ameninţărilor şi brutalităţilor guvernului francez, minerii şi-au organizat pichete de greve care controlează intrările minelor.

10 000 000 de oameni ai muncii francezi s-au solidarizat cu minerii. Muncitorii petrolişti, de la căile ferate, transporturi urbane, navigaţie şi din industrie, s-au declarat deschis alături de grevişti, iar cei din întreprinderile de gaz şi electricitate şi-au manifestat protestul lor printr-o grevă de 48 de ore care a fost apoi prelungită cu încă 48 de ore.

Inginerii din toate bazinele carbonifere s-au alăturat greviştilor, cedînd salariul pe două zile pentru ajutorarea greviştilor.

Guvernul francez, apărînd interesele capitaliştilor, continuă să refuze satisfacerea revendicărilor justificate ale muncitorilor mineri, caută să-i forţeze cu ajutorul jandarmilor să reînceapă lucrul.

Dar uniţi în lupta lor pentru o existenţă omenească, civilizată şi sprijiniţi de muncitorii cinstiţi din întreaga ţară, minerii francezi sînt hotărîţi să continue lupta pînă la victorie.

DE LA PRIETENII TĂI DE PESTE HOTARE

RODUL MUNCII A MII DE AUTORI

În U.R.S.S. a apărut, recent, ultimul, din cele 10 volume ale **Enciclopediei pentru copii.**

Această uriaşă lucrare este rodul a 4 ani de muncă încordată a unui colectiv alcătuit din mii de autori: savanţi, ziarişti, agronomi, ingineri, studenţi ş.a.

Alcătuirea Enciclopediei pentru copii s-a făcut într-un mod special ; astfel, articolele Enciclopediei n-au mai fost aranjate în ordine alfabetică — cum se obişnuieşte — ci pe capitole, fiecare volum fiind consacrat unei anumite teme. De pildă, primul volum conţine informaţii variate referitoare la planeta noastră, al patrulea volum descrie fauna şi flora, al şaptelea e dedicat istoriei omenirii...

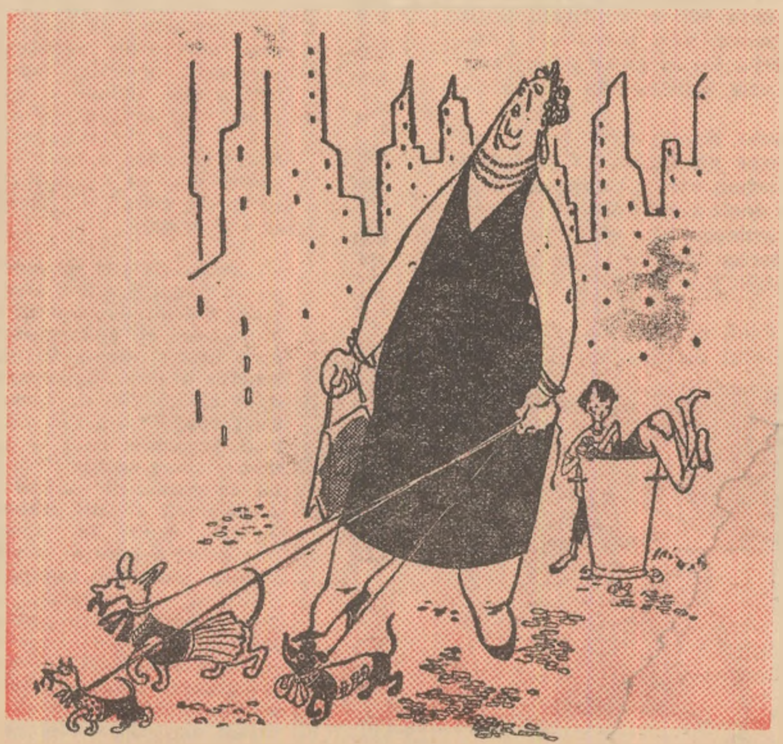
Scopul Enciclopediei este să lărgească orizontul copiilor, să le aprofundeze cunoştinţele ; prin conţinutul şi prin imaginile prezentate, ea reuşeşte să trezească curiozitatea micilor cititori, contribuind la educarea viitorului adolescent, la formarea unor tineri instruiţi.

Enciclopedia sovietică pentru copii a fost tradusă în întregime în limbile cehă şi slovacă, primul volum urmează să apară în japoneză iar al cincilea — în greacă.

In **R. D. Germană** pionierii îndrăgesc mult lucrările practice realizate de ei, singuri, în laboratoare. Acestea le asigură cunoştinţe temeinice şi utile, pe care le vor folosi cînd vor păşi în viaţă ca harnici constructori ai socialismului.

Acolo unde stăpînesc capitaliştii • Acolo unde stăpînesc capitaliştii

Desen : V. VASILIU

Nişte doamne simandicoase din „lumea bună" a occidentului au fost cuprinse subit de profunde griji şi sentimente materne pentru soarta unor fiinţe ce se află în preajma lor. Să nu credeţi cumva că se gîndeau la milioanele de şomeri care trăiesc în cea mai neagră mizerie. Nu. Se gîndeau la alte fiinţe, după părerea lor mult mai oropsite decît copiii şomerilor bunăoară, şi anume, la bietele patrupede din neamul cîinesc şi pisicesc ce şi-au găsit sălaş pe lîngă casele lor. Drept pentru care, în multe ţări ale lumii capitaliste, soarta cîinilor şi a pisicilor de „neam boieresc" îi preocupă în cel mai înalt grad pe domnii capitalişti. Că lucrurile stau astfel, ne-o dovedesc numeroase ştiri publicate în revistele şi ziarele burgheze sau transmise de agenţiile de presă din occident. Bunăoară, din revista franceză „Paris Match" aflăm că în noaptea Anului nou, cîinii milionarilor englezi au petrecut în toată legea. Un Moş Gerilă cu chip de om le-a făcut cadouri destul de costisitoare, după care, cîinii au fost invitaţi la masă şi serviţi, de lachei în livrea, cu bucate şi băuturi alese, special preparate. Tot în Anglia, lîngă Dover, s-a construit, în urmă cu cîtva timp, o policlinică specială ultra-luxoasă,

CĂŢELUŞII CU... PANTALONI

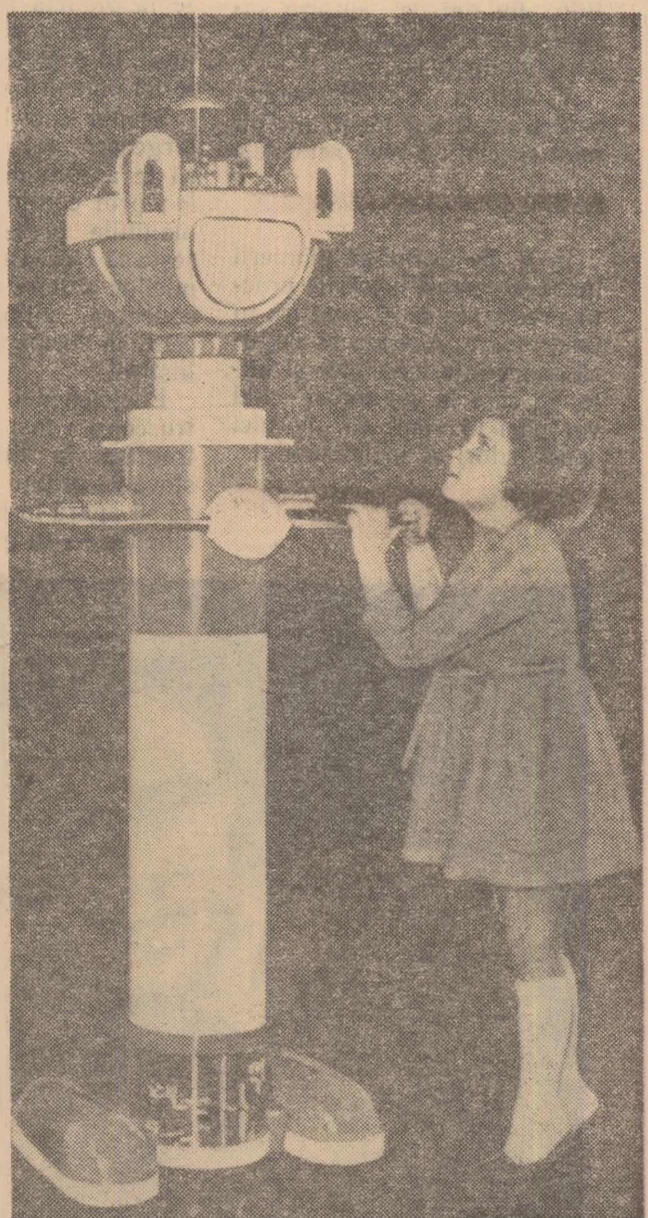
unde numeroşi specialişti plătiţi cu bani grei, tămăduiesc pisicile „aristocratice" de... melancolie. O altă ştire mai recentă, sosită din San Francisco (S.U.A.), ne informează că din iniţiativa unei „asociaţii" de ocrotire a animalelor domestice, pe străzile acestui oraş cîinii şi pisicile de „neam mare" poartă nişte toalete uluitoare : bonete, bundiţe, pantofi, ba chiar pantaloni şi fuste. Iar zilele trecute, ziarul „New York Herald Tribune" scria că, în oraşul Brockton din statul Massachussets, moda vestimentară... cîinească cunoaşte o largă dezvoltare. O doamnă din înalta societate a acestui oraş a confecţionat pentru javra sa o blană specială de lutru care a costat-o nu mai puţin de 125 de dolari, sumă cu care zece copii ar fi putut fi hrăniţi timp de o lună.

Va să zică, în timp ce milioane de copii ai oamenilor muncii din Franţa, Anglia, S.U.A. şi din alte ţări capitaliste n-au cu ce se îmbrăca, nu pot învăţa pentru că n-au bani să achite manualele şi taxele şcolare şi sînt nevoiţi să cutreiere din zori pînă noaptea străzile oraşelor cerşind o coajă de pîine, capitaliştii cheltuiesc sume fabuloase pentru ocrotirea javrelor de ...rasă! De unde se vede că în lumea capitalistă viaţa omului simplu nu valorează nici măcar cît viaţa unui cîine.

I. ANDREI

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ

Popas în lumea invențiilor

E greu să stai de vorbă cu un robot politicos și... atît de deștept? Nu! Dar cînd ești atît de mică, trebuie să te salți pe vîrfuri ca să ajungi la urechea-microfon.

Așezat într-o clădire, nu departe de stația de metrou Dzerjinskaia, Muzeul politehnic din Moscova constituie unul din numeroasele locuri de atracție ale imensului oraș. Aici, în împărăția tehnicii, și-au dat întîlnire tot ce a creat mai valoros mintea omenească, marile descoperiri ale oamenilor de știință și tehnică — de la cazanul de abur inventat de Polzunov, la începutul secolului al XVIII-lea, pînă la rachetele ce străbat Cosmosul. Peste 25 000 de exponate sînt rînduite într-o ordine desăvîrșită în zeci și zeci de săli. Dacă pentru fiecare exponat ne-am rezerva nu mai mult decît două minute (și pentru unele dintre ele sînt necesare zeci de minute pentru a le înțelege) ne-ar trebui mai mult de trei luni, fără întrerupere zi și noapte, pentru a vedea tot ce se află în acest uriaș tezaur al tehnicii.

STRĂBUNUL RADIOULUI ȘI... „BELORUS—6"

Să încercăm să pătrundem în cîteva săli ale muzeului. Sala rezervată electronicii... Aici întîlnim istoricul aparat, primul din lume, cu care savantul rus A. S. Popov a demonstrat la 7 mai 1895 posibilitatea transmisiei fără fir, pe calea undelor electromagnetice. Alături de acest străbun al radioului în sală este prezentată întreaga gamă de tipuri de aparate de radio construite în mai mult de o jumătate de secol.

O istorie interesantă prezintă și receptoarele de televiziune. Iată-ne transpuși în anul 1937. Ecranul unuia dintre televizoarele din acest an nu era mai mare decît lentila unui... ochelar. Descoperirea însă prezenta o mare importanță practică, iar viitorul avea să-i aparțină. Acest lucru este demonstrat „pe viu" de numeroasele instalații de televiziune folosite în cele mai variate domenii ale științei și tehnicii, de cele mai moderne televizoare fabricate de industria sovietică. Unul dintre acestea atrage atenția vizitatorului în mod deosebit. Este vorba de televizorul „Belorus—6", aparat de o construcție cu totul deosebită. El este înzestrat cu un aparat de radio și picup, iar tubul catodic cu ecranul de 350 × 460 mm se află detașat, deasupra dulapului din lemn, frumos ornamentat, o adevărată bijuterie mobiliară.

O SURPRIZĂ NEAȘTEPTATĂ

Invitația de a vizita sala noutăților în telemecanică și automatică este mai mult decît ademenitoare. Deschidem ușa acestei săli și iată surpriza cu totul neașteptată: sîntem întîmpinați de un robot-ghid. După ce ne spune în chipul cel mai politicos „zdrastvuite", această mică minune a secolului nostru ne face o succintă incursiune în istoria și scopurile automaticii, cu alte cuvinte — ne pune în temă. Apoi robotul-ghid pășește prin fața panourilor cu exponate, oprindu-se în fața fiecăruia pentru a da explicațiile necesare. Schemele electrice de pe panouri prind parcă viață, se aprind și se sting, iar robotul-ghid nu pridideşte cu explicațiile privind construcția și modul lor de lucru. La capătul a 45 de minute de umblat prin sală, robotul-ghid mulțumește ascultătorilor, iar vizitatorii îi mai pot pune unele întrebări tip la care el dă răspuns în continuare.

RĂSPUNDE LA 500 DE ÎNTREBĂRI

O altă „minune" a secolului — informatorul electronic. De o construcție complexă, informatorul electronic dă răspunsuri detaliate la nu mai puțin de 500 de întrebări tip, imprimate în „memoria" lui electronică. Operația de informare este simplă. Din catalogul cu cele 500 de întrebări alegem pe cea care ne interesează. Iată că ne-am oprit la întrebarea: — Se poate întrebuința fluxul și refluxul pentru obținerea energiei electrice? trecut în catalog cu nr. 031. Pe un mic disc telefonic aflat în partea posterioară a aparatului, formăm acest număr. Imediat întreaga instalație se „însuflețește". Pe un ecran de mărimea celui de televizor, apare o imagine legată de întrebarea pusă, iar o voce plăcută ne informează despre cele mai interesante probleme ridicate de întrebarea noastră.

Aparatul are aplicații dintre cele mai folositoare. De pildă, aceea de informare a publicului. În anumite locuri publice din marile orașe, asemenea informatoare, cu cataloage ce conțin întrebări privind străzile, monumentele istorice, numerele de telefon și adresele principalelor instituții etc. pot fi foarte utile. Printr-o simplă formare a unui număr la un disc telefonic se primesc informațiile dorite.

*

Nu putem încheia aceste puține rînduri fără măcar a aminti de macheta furnalului de 850 de tone, complet automatizat, de macheta oțelăriei și a unei mine complet automatizate, de macheta uriașei atomocentrale de 650 000 kW, care se construiește la Beloiarsk — obiectiv important al industriei atomice sovietice.

Muzeul politehnic din Moscova constituie pentru tineri un important mijloc de îmbogățire a cunoștințelor tehnico-științifice. Zilnic vin aici sute de studenți pentru a se documenta, pentru a studia cele mai variate probleme ale tehnicii, pentru a deveni harnici și pricepuți constructori ai comunismului.

I. CHIȚU
redactor șef al revistei
„Știință și tehnică"

CHIMIE DISTRACTIVĂ ● CHIMIE DISTRACTIVĂ ● CHIMIE DISTRACTIVĂ ● CHIMIE DISTRACTIVĂ ● CHIMIE DISTRACTIVĂ ● CHIMIE DISTRACTIVĂ

CÎTEVA EXPERIENȚE

Tăiați dintr-o tablă de zinc o bucată de forma unui pom care, bineînțeles, nu are frunze. Puteți să-l faceți să înfrunzească introducîndu-l într-o soluție de acetat de plumb, substanță care se poate cumpăra de la orice farmacie sub numele de apă de plumb. Frunzele care se obțin nu sînt altceva decît mici cristale strălucitoare de plumb obținute în urma reacției de substituție dintre zincul din care era făcut pomul și apa de plumb.

O variantă mult mai frumoasă a acestei experiențe se poate face cu un pom de sîrmă de cupru și o soluție diluată de azotat de argint. Pentru obținerea soluției de azotat de argint dizolvați 2 gr de azotat de argint într-un pahar cu apă distilată. Apa distilată poate fi înlocuită cu apă de ploaie sau cu apă provenită din topirea zăpezii. Sîrma de cupru folosită pentru confecționarea pomului trebuie să fie bine curățată la suprafață cu un briceag sau cu o bucățică de glaspapir.

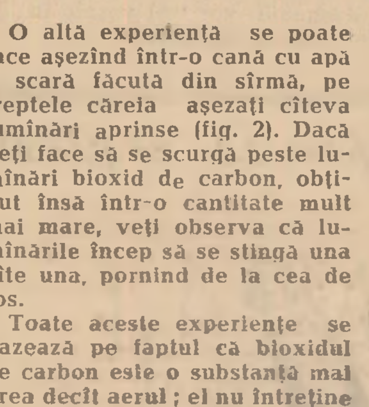
În urma reacției petrecute sîrma de cupru se acoperă cu cristale albe, strălucitoare de argint, care fac impresia că pomul s-a acoperit cu zăpadă, iar soluția capătă o culoare albăstruie.

Ambele experiențe nu se produc imediat. Pentru ca pomul să-nfrunzească frumos, este necesar să treacă aproape o oră. Între timp vă puteți distra cu alte experiențe pentru care este nevoie de puțină sodă de rufe și oțet. Într-un pahar puneți sodă peste care turnați oțet. Soda începe parcă să fiarbă. Se produce un gaz: bioxidul de carbon. Dacă introduceți apoi în pahar o lumînare aprinsă, aceasta se va stinge datorită faptului că bioxidul de carbon nu întreține arderea. Dacă apropiați de gura unui pahar, în care se găsește o mică lumînare aprinsă, paharul în care ați obținut bioxidul de carbon și-l răsturnați — așa cum se vede în (fig. 1) — bioxidul de carbon „curge" asupra lumînării și o stinge.

O altă experiență se poate face așezînd într-o cană cu apă o scară făcută din sîrmă, pe treptele căreia așezați cîteva lumînări aprinse (fig. 2). Dacă veți face să se scurgă peste lumînări bioxid de carbon, obținut însă într-o cantitate mult mai mare, veți observa că lumînările încep să se stingă una cîte una, pornind de la cea de jos.

Toate aceste experiențe se bazează pe faptul că bioxidul de carbon este o substanță mai grea decît aerul; el nu întreține nici arderea, nici viața. Și acum vă dorim spor la lucru!

MIRCEA PETRESCU — CERNEA
Prof. cercul de chimie
Palatul pionierilor, București

Știați că...

...păsările se înțeleg între ele prin „limbaje" diferite, ca și oamenii? Cu ajutorul înregistrărilor făcute pe bandă de magnetofon s-a dovedit că aceleași păsări dintr-o anumită regiune se înțeleg între ele prin sunetele pe care le scot, dar rămîn indiferente la glasul aceleiași specii dintr-o altă regiune a globului, deși în aparență sunetele sînt asemănătoare. Acest fenomen a fost observat mai cu seamă la corbi, la ciori, la pescăruși și la gaițe.

...animalele știu nu numai să se îngrijească atunci cînd sînt rănite, ci și să se ajute între ele? O maimuță care fusese rănită de un vînător a fost descoperită după cîteva zile cu o meșă de drenaj făcută din ierburi împletite, care se vedea — după poziția rănii — că nu putuse fi introdusă acolo decît de altă maimuță, ce-i venise în ajutor. Tot astfel o becață care-și rupsese piciorul a fost găsită cu o stinghioară de lemn așezată solid, printr-o legătură de fibre vegetale — ca o adevărată proteză — și care se vede că fusese fixată acolo cu ajutorul primit din partea unei... surate.

O vizită interesantă

Pionierii de la Școala de 8 ani din comuna Brăniștea, raionul Titu îndrăgesc mult obiectul nou pe care-l învață — agricultura. Nu e prea multă vreme de cînd au ajutat la amenajarea răsadnițelor la gospodărie. Au lucrat bine și în curînd rodul muncii lor se va vedea în răsadurile de diferite soiuri de legume la plantatul cărora vor ajuta la timpul potrivit.

...Astăzi, clasele a VI-a și a VII-a au din nou ore practice de agricultură. De cum a sunat clopoțelul intrarea la clasă, pionierii s-au așezat pe două rînduri și au pornit la drum. De data aceasta însă drumul lor nu ducea spre gospodăria colectivă ci spre școala profesională de mecanici agricoli din Titu. Acolo mulți dintre ei au cunoscuți, prieteni, care urmează cursurile acestei școli. Îi vor vizita, vor vedea condițiile bune de învățătură ale acestor elevi, vor asculta multe despre frumusețea meseriei de tractorist.

...Timpul a trecut repede. Au ajuns la școala de mecanici agricoli, puțin după ora prînzului. Tovarășul Ion Soare, maistru, i-a primit bucuros. Au făcut apoi cunoștință cu cîțiva viitori mecanici agricoli și împreună au vizitat parcul de mașini agricole al școlii.

Pionierii voiau să afle cît mai multe lucruri despre modul de funcționare al mașinilor. Rădună Mihaela și Albulescu Tudor au pus însă cele mai multe întrebări. Cum funcționează semănătoarea, la ce ajută grapa stelată, cum se face prășitul mecanic, care e construcția motorului de tractor? — sînt doar cîteva dintre întrebările puse. Răspunsurile au fost date de tovarășul Soare clar și pe înțeles.

— Să vizităm și atelierele — a propus tovarășul maistru.

Și împreună au vizitat atelierul de lăcătușerie și laboratorul. La intrarea spre sălile de clasă se află un tablou mare pe care sînt prinse tot felul de scule: chei franceze, compasuri de croit tablă, foarfeci, șublere și multe altele. Toate sînt lucrate cu migală și atenție de către elevii școlii.

Vizita s-a prelungit mult, căci pionierii dornici să afle cît mai multe, au pus numeroase întrebări. În curînd vor termina clasa a VII-a și cei mai mulți au hotărît să devină colectiviști. Așa că tot ce-au aflat astăzi le va fi de folos.

E. ROȘCA

PIONIERI ȘI ȘCOLARI!

Participați în **număr mare** la concursul de fotografii, organizat în cinstea Zilei de 1 Iunie

Redacția gazetei **„SCÎNTEIA PIONIERULUI"** în colaborare cu **PALATUL PIONIERILOR** din **București** organizează între **15 martie și 15 mai a.c.** un concurs de fotografii la care invită să participe pionierii și școlarii foto-amatori care frecventează cercurile foto de la casele pionierilor și cercurile foto din școli, case de cultură.

Fotografiile trebuie să înfățișeze aspecte ale măreţelor realizări obținute de oamenii muncii din patria noastră obținute sub conducerea înțeleaptă a partidului, aspecte ale activității pionierești din unități, detașamente și grupe.

Fiecare cerc va trebui să prezinte cel puțin **10 fotografii**; fiecare participant individual va trebui să prezinte cel puțin **3 fotografii**. Fotografiile vor fi de dimensiunile **13 X 18 cm** sau **18 X 24 cm.**

În concurs nu sînt admise fotografiile în culori.

Fotografiile vor fi trimise pe adresa: **Redacția gazetei „Scînteia pionierului", Casa Scînteii, București,** pînă la **15 mai a.c.** Fotografiile vor fi însoțite de scurte explicații privind subiectul, numele participantului, vîrsta, școala, clasa și datele tehnice de execuție: aparatul, diafragma și materialul folosit.

Lucrările sosite la redacție vor fi selecționate de către o comisie.

Cu aceste lucrări se va organiza la Palatul pionierilor din București o expoziție în cinstea zilei de 1 Iunie — Ziua internațională a copilului, iar o parte din ele vor fi publicate în gazeta „Scînteia pionierului".

Pentru cele mai bune lucrări se vor acorda următoarele premii și mențiuni.

PREMIUL I — COLECTIV (cerc foto): Un aparat de mărit în valoare de 1 600 de lei.

PREMIUL I INDIVIDUAL: Un aparat foto în valoare de 800 de lei.

PREMIUL II COLECTIV (cerc foto): Un aparat foto în valoare de 1 000 de lei.

PREMIUL II INDIVIDUAL: Un aparat foto în valoare de 500 de lei.

PREMIUL III COLECTIV (cerc foto): Un aparat foto în valoare de 800 de lei.

PREMIUL III INDIVIDUAL: Un aparat foto în valoare de 300 de lei.

10 MENȚIUNI COLECTIVE ȘI INDIVIDUALE constînd din aparate foto, materiale foto, stilouri, picsuri, cărți etc.

Fruntași la învățătură și activitate pionierească

BADEA ELENA, clasa a VI-a A, Școala de 8 ani Răcari, regiunea București.

COCIUBĂ CORNEL, clasa a III-a, Școala medie, comuna Ciocova, raionul Deta.

FOTIN LUCIAN, clasa a III-a, Școala de 8 ani nr. 2, Focșani.

MUSCALU ELENA, clasa a VII-a A, Școala de 8 ani nr. 5, Brașov.

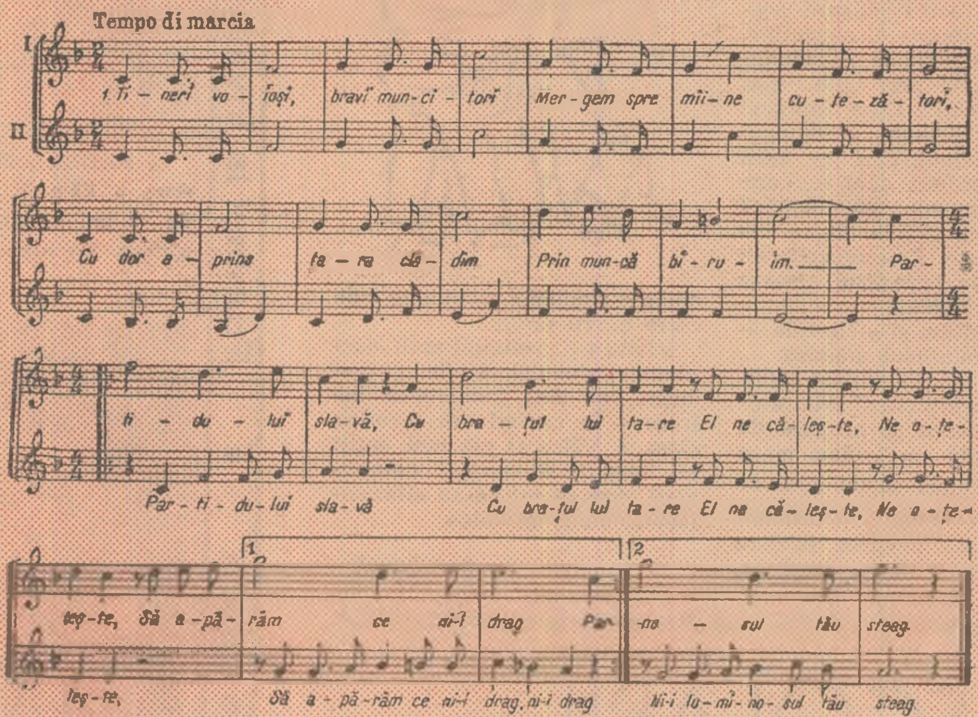

FĂDOR VIORICA, clasa a VI-a, Școala de 8 ani, comuna Sucevița, raionul Rădăuți.

SLAVĂ PARTIDULUI

Versurile: T. UTAN Muzica: M. CONSTANTIN

Tineri voioşi, bravi muncitori,
Mergem spre miine, cutezători,
Cu dor aprins ţara clădim,
Prin muncă biruim.

Partidului slavă!
Cu braţul lui tare
El ne căleşte,
Ne oţeleşte,
Să apărăm ce ni-i drag.

Noi te urmăm, ne-nfrînt partid,
Căi de lumină ni se deschid;
Ai dat un ţel înălţător
Întregului popor.

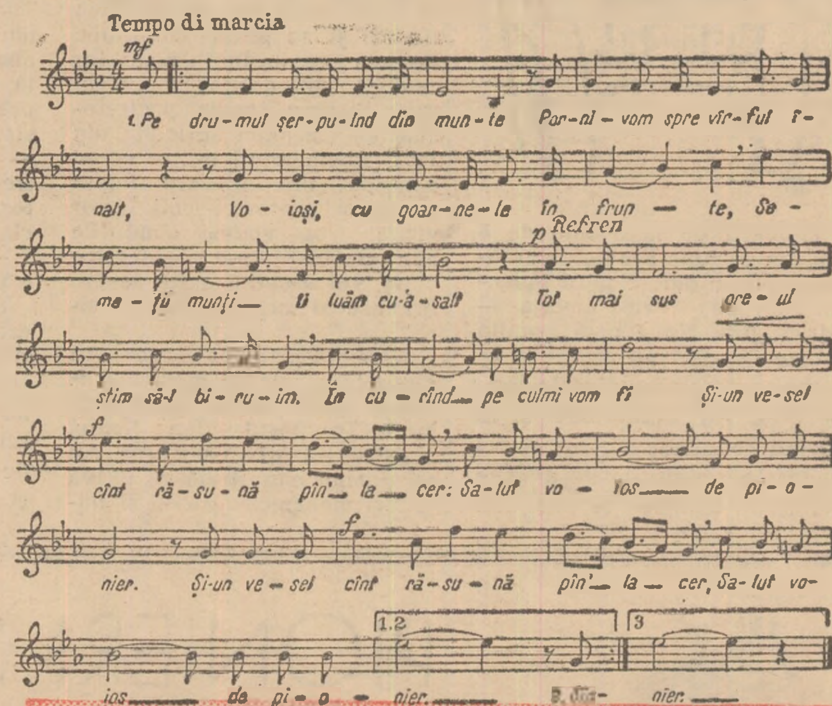
Partidului slavă!
Din zare în zare,
Iubit părinte,
Îndemn fierbinte
Ni-i luminosul tău steag.

Patria-ndrumi spre mîndre vremi.
Noi toţi răspundem, oricînd ne chemi,
Viselor dai aripi de zbor,
Partid biruitor.

SÎNTEM A ŢĂRII PRIMĂVARĂ

Versurile: S. MIHALACHE Muzica: G. DERIEŢEANU

Pe drumul şerpuind din munte
Porni-vom spre vîrful înalt,
Voioşi, cu goarnele în frunte,
Semeţii munţi îi luăm cu asalt.

Refren:

Tot mai sus, greul ştim să-l biruim,
În curînd pe culmi vom fi
Şi-un vesel cînt răsună pîn-la cer: } bis
Salut voios de pionier!

Sîntem a ţării primăvară
Şi-n inimi purtăm cald avînt,
Iar cîntul nou spre soare zboară,
Ca un hulub purtat de vînt.

Refren...

Spre însorita dimineaţă
Partidul drum nou ne-a deschis,
El paşii ne îndrumă-n viaţă
Şi-n fapte schimbă tot ce-i vis.

Refren...

UN BĂIAT GOSPODAR

de Eduard Jurist

Ce să mai vorbim! Ştiţi cum sînt băieţii: cu gîndul la fapte neobişnuite pierd adesea din vedere pe cele ce li se par de mică importanţă. Unor asemenea băieţi trebuie să le spui mereu: „Mişule, şterge-ţi zăpada de pe bocanci!", „Gelule, pune-ţi paltonul în cuier", „Sandule, dă de mîncare la găini".

Nici Mişu, nici Gelu, nici Sandu — cel puţin pe ei îi cunosc foarte bine — nu acordă atenţie lucrurilor de acest fel pe care le socotesc „fleacuri". Fetele, ce-i drept, sînt gospodine. Dar cu fetele e altceva. Ele se joacă cu păpuşile, le fac rochiţe, le gătesc de mîncare. Ce mai încolo şi încoace, gospodăria e treaba lor. De aceea, după părerea mea, Cornel, care e un băiat ca toţi băieţii e în felul său o excepţie. Pentru el nu există „fleacuri". Ager, plin de hotărîre, privit de departe, Cornel e aidoma unui comandant de corabie.

— Se apropie ciclonul! Strîngeţi pînzele! răsună în plin ocean glasul încercatului căpitan de vas.

— Vine ploaia! Strîngeţi rufele! răsună de pe balcon glasul lui Cornel care, ca de pe o adevărată punte de comandă, scrutează cerul încărcat cu nori negri ameninţători.

— Mai repede, mateloţi! — îşi îndeamnă căpitanul echipajul, fără să piardă din ochi girobusola de la timonă.

— Mai repede, mamă! — o zoreşte Cornel numărînd picăturile mari aşternute pe asfalt.

Într-adevăr, furtuna s-a dezlănţuit. Căpitanul are mult de lucru dar nu-i scapă nici un amănunt.

— Închideţi iublourile să nu intre apa în cală! — strigă el în portavoce.

— Închideţi iublourile să nu intre apa în casă! strigă şi Cornel prin palmele împreunate pîlnie, fără să-şi părăsească punctul de observaţie.

Cînd vremea e liniştită, comandantul cu toate că are multe de făcut, îşi găseşte timp să inspecteze atent corabia.

— Trebuie măturată puntea — spune căpitanul.

— Trebuie măturată scara — observă grijuliu Cornel cu toate că se grăbeşte să plece la unul din colegii săi cu care trebuie să facă un important schimb de timbre...

Aşa e Cornel, gospodar de felul lui. Privit de departe ar fi un comandant care atunci cînd e nevoie ştie să dea porunca potrivită. În curte ca şi în casă el e întotdeauna la post. Ager şi atent, el vede tot şi ştie de îndată ce trebuie de făcut. „Trebuie periate hainele! Praful e vătămător şi strică şi ţesăturile!" „Trebuie făcut ordine în bibliotecă! Cărţile s-au răvăşit şi stau claie peste grămadă!". „Trebuie stropite florile. Dacă nu le uzi la timp, se veştejesc!"

Şi la şcoală şi-a dovedit Cornel spiritul lui de gospodar neobosit.

— Trebuie ştearsă tabla! Vine tovarăşul profesor şi nu are pe ce să scrie formulele.

— Cornel are dreptate! — l-a aprobat preşedintele grupei. Dar lipseşte Georgescu care-i de serviciu. Repede, Cornele, dă fuga şi udă buretele!

O clipă Cornel a rămas nedumerit. De ce tocmai el?!

Apoi, plictisit, a luat buretele şi a plecat fără grabă să-l ude la cişmea.

— Mai repede, Cornele — l-au strigat băieţii. Vine tovarăşul profesor!

„Poftim, să mai ai iniţiativă!" a strîmbat el din nas. „Acum să şi alerg!"

După o oră elevii au ieşit în recreaţie. Pe sală, Cornel i-a spus lui Mircea:

— Ai văzut? Nimănui nu i-a trecut prin cap să deschidă ferestrele!

— Aoleu, ai dreptate. Ce-ar fi să te duci tu? Hai, că vin şi eu...

— Eu? De ce tocmai eu?...

Mircea însă l-a privit aşa încît Cornel n-a mai zis nimic şi s-a întors în clasă.

Aşa au aflat şi colegii săi că, într-adevăr, Cornel are ochi de gospodar. Şi toţi l-au înţeles şi i-au dat prieteneşte ajutorul de care avea nevoie.

— Băieţi, a venit un transport mare de cărţi noi pentru bibliotecă. Tovarăşa bibliotecară n-o să prididească singură.

— Aşa e, are dreptate, — l-au susţinut colegii, iar unul dintre ei a adăugat:

— Chiar după-amiază să venim s-o ajutăm. Propun să răspundă de această acţiune, gospodarul nostru, Cornel.

La ora stabilită, au venit cu toţii. A venit şi Cornel. Se înţelege că nu putea lipsi la acţiunea pe care chiar el o organizase. E drept că la început mai mult dădea îndrumări. O întreba pe tovarăşa bibliotecară şi comunica celorlalţi unde trebuie aşezate şi cum trebuie orînduite cărţile. Pe urmă s-a apucat să le explice colegilor de ce-i important ca într-o bibliotecă să fie rînduială şi care e rostul cataloagelor şi al etichetelor numerotate. Dar băgînd de seamă că nimeni nu-l ascultă, a socotit că e mai nimerit să facă ce făceau şi ceilalţi. Cînd au terminat toţi l-au lăudat, şi tovarăşa bibliotecară i-a mulţumit pentru iniţiativă. Cît să fi trecut de atunci, nu ştiu. M-am luat cu treburile şi o vreme l-am pierdut din vedere pe Cornel.

Într-o dimineaţă însă, a răsunat în curte o voce cunoscută:

— Iar a nins azi-noapte! Trebuie curăţată zăpada de pe trotuar!

Aţi ghicit, era Cornel. Mă aşteptam să-l descopăr din nou pe balcon, de data asta ca pe puntea unui spărgător de gheaţă, scrutînd orizonturile fără margine ale continentului alb. Dar spre mirarea mea, Cornel păşea grăbit cu o lopată pe umăr.

— Încotro? — l-am întrebat curios.

— Mă întîlnesc cu colegii de clasă care locuiesc pe strada noastră. Am hotărît să deszăpezim împreună trotuarele în faţa caselor noastre.

— Şi a cui a fost ideea asta?

— A cui a fost ideea? — mă privi Cornel mirat. Nu mai ţin minte... La noi în clasă sînt atîţia gospodari că e cam greu să ştii cine a dat ideea.

Adevărat. La urma urmei, acum nu mai avea nici o importanţă.

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA Bucureşti, Piaţa „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20; Tiparul; Combinatul Poligrafic Casa Scînteii